

ת"פ 3720/03/15 - מדינת ישראל נגד משה דוידוב

בית משפט השלום בראשון לציון

25 אוקטובר 2015

ת"פ 3720-03-15 מדינת ישראל נ' דוידוב

ת"פ 3741-03-15

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
משה דוידוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם ובא כוחו עו"ד סוחמי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, ובהתאם לכתב האישום המתוקן, בשישה אישומים של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), ובאישום נוסף בעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

אפרט להלן את עובדות שבעת האישומים בכתב האישום המתוקן -

האישום הראשון - בתאריך 25.1.15, ובמועד נוסף בחודש ינואר 2015 שאינו ידוע במדויק למאשימה, רכשה הגב' שרה ברנס מהנאשם סם מסוכן מסוג מריחואנה בתמורה לסך של 100 ₪ ו-200 ₪ בהתאמה, באופן שהתקשרה לנאשם, תיאמה עמו, והגיעה לרכוש את הסם בביתו.

האישום השני - בתאריך 23.12.14, בסמוך לרכבת בראשון-לציון, רכשה הקטינה א.מ. ילידת 1998, מהנאשם סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של כ-2 גרם בתמורה לסך של 200 ₪.

האישום השלישי - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כחודשיים עובר לתאריך 15.2.15, מכר הנאשם למר תומר קמחי בהזדמנות אחת סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של כ-גרם/שניים בתמורה לסך של 100 ₪.

האישום הרביעי - בתאריך 19.1.15 בשעות הלילה, הזמינה גב' צביה דוידוב (להלן: "צביה") מהנאשם סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל 5 גרם, בתמורה לסך של 400 ₪. הנאשם הגיע לפגוש בצביה במועדון בתל-אביב, ומכר לה את הסמים הנ"ל בתמורה לסך של 400 ₪.

כחודש עובר לתאריך 19.1.15, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם לצביה בבית ברח' **** ** בתל-אביב, סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של כ-5 גרם בתמורה לסך של 400 ₪.

האישום החמישי - בתקופה של כחודש עובר לתאריך 17.2.15, בחמש הזדמנויות שונות שמועדיהן המדויקים אינם ידועים למאשימה, מכר הנאשם למר יובל מורדוב סם מסוכן מסוג מריחואנה בראשון-לציון בתמורה לסכומי כסף שאינם ידועים למאשימה במדויק.

האישום השישי - במהלך חודש פברואר 2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם למר דניאל מונסונגו סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 1-2 גרם, בתמורה לסך של 100 ₪ לגרם.

האישום השביעי - בתאריך 12.2.15, בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם בראשון-לציון, החזיק הנאשם בסמוך לדלת הכניסה לבית סם מסוכן מסוג קנבוס שהוסלק במשקל של 65.6 גרם. בנסיבות אלו, החזיק הנאשם סך של 2,950 ₪ במזומן.

ההסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר, במסגרתו כתב האישום תוקן, והנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. הנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, כאשר היה מדובר בתסקיר חובה לאור גילו של הנאשם. באותו שלב, לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים, והמאשימה הצהירה כי בשלב זה עמדתה היא להטלת מאסר בפועל ורכיבים נלווים, אך כי לאחר קבלת התסקיר הצדדים ישובו וישוחחו ביניהם.

לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, הצדדים עתרו בהסכמה כי הנאשם ישלח לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשב"ס, והצהירו כי בכפוף לקבלת חוות דעת חיובית, יעתרו במשותף להשית על הנאשם עונש כולל של

6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 1,000 ₪, חילוט הכספים והמכשירים שנתפסו על גופו של הנאשם, וכן כי הנאשם יוכרז כ"סוחר סמים".

תסקיר שירות המבחן

3. אפרט להלן בתמצית את תוכנו והמלצותיו של תסקיר שירות המבחן.

הנאשם בן כ- 18 שנים, רווק, ומתגורר עם הוריו בבית משפחתו בראשון לציון. טרם מעצרו התגורר הנאשם בגפו בראשון-לציון ועבד כטבח. הנאשם סיים 11 שנות לימוד. לדברי הנאשם, תקופת לימודיו הייתה חיובית והוא שלל אירועי משמעת והתנהגות חריגים. הנאשם מסר כי החליט לעזוב את מסגרת לימודיו לאור רצונו לעסוק בתחום הטבחות, וכי עסק בתחום זה ברציפות עד למעצרו. שירות המבחן ציין כי הנאשם לא גויס לשירות צבאי נוכח ההליך המשפטי המתנהל נגדו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע חבירתו לחברה שולית, בתקופת ההתבגרות בה התגלו בינו לבין הוריו קונפליקטים, והוא עזב את הבית והתגורר בגפו, כשתיאר את ביצוע העבירות כדרך לשייכות חברתית וכהצגת יכולות גבריות. ברקע לביצוע העבירות עמד רצונו של הנאשם להשיג רווחים כלכליים מידים, בעקבות קשייו לממן את מחויבויותיו הכלכליות הגוברות, לצד קושי להיעזר בהוריו באותה עת. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער על ביצוע העבירות, לקח אחריות להתנהגותו ומוכן לשאת בתוצאות מעשיו. עוד מסר הנאשם כי בעקבות מעצרו החליט לנתק את קשריו השוליים. אשר לשימוש בסמים, הנאשם תיאר התנסות שימוש בסמים מסוג קנאביס באופן מזדמן ומצומצם בנסיבות חברתיות. לדברי הנאשם, לאחר מעצרו הפסיק לחלוטין את צריכת הסמים ושלל צורך בטיפול. בדיקות השתן שערך שירות המבחן לנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

במסגרת הליך המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לעצורי בית במשך כ-4 חודשים, אשר הסתיימה בספטמבר 2015, ומטרתה חיזוק יכולת ההתמודדות מול המעצר והשלכותיו. הנאשם לקח חלק פעיל במפגשי הקבוצה, תוך שהוא שיתף באופן כן ובוגר במעורבותו השולית שקדמה לביצוע העבירות ולקשייו בתקשורת מול משפחתו. כמו כן עלו קשייו הרגשיים, הכוללים דימו עצמי ירוד, אימפולסיביות, קשיים בהפעלת שיקול דעת וקושי בהצבת גבולות פנימיים. הנאשם הביע רצון להמשיך קשר טיפולי סביב חיזוק יכולתו בהתמודדות מול מצבי סיכון אפשריים והעמקת התנהגותו ודפוסי התנהגותו הלקויים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בחור צעיר, נבון ובעל כוחות ויכולות, שגדל במשפחה מתפקדת בעלת מאפיינים נורמטיביים. להערכת שירות המבחן, בשנה אשר קדמה למעצרו, הנאשם היה מצוי בהליך הדרדרות על רקע אורח החיים העצמאי וחסר בתמיכה משפחתית, אשר דרש ממנו יכולות שעמדו בפער לגילו הצעיר ולחוסר בשלותו. כמו כן, בתקופה זו חבר הנאשם לסביבה שולית שענתה על צרכיו הרגשיים, שכללו צורך בשייכות וקבלה חברתית, לצד דימוי עצמי ירוד, והסביבה החברתית בה שהה, תרמו לבחירתו לבצע את העבירות. שירות המבחן ציין כי לא התרשם מנורמות ודפוסי עברייניים מובהקים ומושרשים.

בין גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות, נימנו חומרת העבירות והיקפן, קשיו הרגשיים המתוארים של הנאשם, תוך קושי בהצבת גבולות פנימיים ודחיית סיפוקיו המידיים. בין גורמי הסיכון לשיקום נימנו העובדה שהנאשם עומד לדין בפעם הראשונה בחייו, כשניכר שההליך המשפטי מהווה עבורו גורם בולם, מרתיע ומציב גבול, יכולתו של הנאשם בשיתוף פעולה אקטיבי לאורך הליך המעצר, השתלבותו החיובית בטיפול, והיעדר אינדיקציה לשימוש בסמים בעיתוי זה.

נוכח כל האמור, שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה. להערכת שירות המבחן, הטלת עונש מאסר בפועל בעיתוי זה, בייחוד נוכח גילו הצעיר של הנאשם והשלב ההתפתחותי הרגיש המאפיין גיל זה בהיבט הרגשי, הקוגניטיבי והחברתי, עלול לפגוע (או עלול לגדוע את הליך שיקומו) בתהליך שיקומו ולחשוף אותו להתמודדות עם דפוסי התנהגות כוהניים ועברייניים. במקביל, וכענישה קונקרטית מוחשית, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד מאסר על תנאי, זאת נוכח הערכת שירות המבחן כי יש בעונשים אלו כדי לחדד גבול ברור להתנהגות עבור הנאשם, לחזק את חלקיו המתפקדים, ולהוות גורם מדרבן להמשך טיפול.

דין והכרעה

4. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש (לניתוח תיקון 113 לחוק העונשין והשלכותיו ראו - עמיקובו"פירושלתיקון113 לחוק העונשיןבענייןהבניית שיקולהדעתבענישה" **עלון השופטיםע"שהשופטברוך"ל** 14, 3 (2012) וכן ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13)).

ריבוי עבירות

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימים מספר סעיפי אישום, כלומר, האם יש לראות בהם כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40 לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקין במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בעניינו, מדובר בסחר בסמים מסוכנים בשש עסקאות נפרדות, שבוצעו על ידי הנאשם במספר מועדים, לאורך מספר חודשים, במסגרתן הנאשם מכר סמים לקונים שונים, תמורת סכומי כסף שונים ובמקומות שונים, ועל אף שבכל המקרים המדובר בסחר, ועל כן הדמיון ביניהם, אין לראות אותם כאירוע אחד כולל, וכמו כן, במקרה נוסף המדובר בהחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. לפיכך, יהיה נכון וראוי לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולגזור עונש כולל לכל האירועים.

מתחם העונש ההולם

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית-המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם

הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם ההגנה על המשתמשים בסמים מסוכנים והנזקים הכלכליים והחברתיים העקיפים כתוצאה מהסחר בסמים מסוכנים.

יפים לעניין זה דברי בית-המשפט העליון ב-רע"פ 6373/06 מדינת ישראל נ' אלנשמי (6.9.06):

"כאשר בעבירות סמים עסקינן,

לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת חברה להיאבק בנגעה סמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונוח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות - על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים, אלא גם את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג ובריח."

בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, שעה שהנאשם סחר בסמים מסוכנים לאורך זמן, והסמים נמכרו לאנשים שונים במספר לא מבוטל של הזדמנויות.

עם זאת, בהקשר זה יש לקחת בחשבון כי הסמים המסוכנים בהם סחר הנאשם היו מסוג מריחואנה וכן כי ההיקף הכספי של כלל העסקאות היה נמוך באופן יחסי, אולם, גם סמים "קלים" פוגעים בערכים החברתיים המוגנים באופן משמעותי, כדברי בית-המשפט העליון, ב-רע"פ 407/97 **אמואל נ' מדינת ישראל** (15.4.97):

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה להזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר."

לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהחזקת הנאשם בסמים שלא לצריכה עצמית, יפים הם דבריו של בית

המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

בית המשפט העליון ציין באשר ליחס בין עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לבין עבירת הסחר בסמים -

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המירבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

בש"פ 10638/08 ויצמן נ' מדינת ישראל (23.12.08).

במקרה זה, מדובר באחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 65.6 גרם, כלומר, לא סם בכמות גדולה, ומכאן שהפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה במידה גבוהה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענייננו, הינן כדלקמן:

- א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות** - לאחר תיאום מוקדם עם הקונים, הנאשם הצטייד בסמים המסוכנים אותם העביר לרשות הקונים בתמורה לסכומי הכסף שקיבל מהם.
- ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות** - הפסיקה הדגישה פעמים רבות כי סחר בסמים והחזקה בהם שלא

לצריכה עצמית מביאה להתפשטות נגע הסמים בחברה, ופעמים רבות אף לנזק בריאותי קשה כתוצאה מהשימוש בסמים.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות** - כעולה מתסקיר שרות המבחן, כלל העבירות בוצעו על רקע קשריו השוליים של הנאשם ועל רקע רצונו להרוויח סכומי כסף באופן מהיר.

ד. **חלקו של הנאשם בביצוע העבירות** הוא חלק עיקרי ובלעדי, ולא הייתה השפעה של אחר עליו לשם ביצוען.

הענישה הנוהגת

הפסיקה קבעה כי בבואו של בית-המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בעבירות סמים, קיימת חשיבות לסוג הסם, כמותו, מספר העסקאות שבוצעו וסכום הכסף בו מדובר (ראו לדוגמה: עפ"ג (מחוזי- ב"ש) 31724-10-13 **מלכס נ' מדינת ישראל** (8.1.14)).

בנוסף, יש להתחשב בגדר מתחם הענישה בעקרון **הרתעת היחיד והרתעת הרבים**. נראה כי בעבירות של סחר בסמים על שיקולי ההרתעה לקבל משנה חשיבות, בשים לב לכך שמדובר בעבירות אשר מבוצעות במרבית הפעמים מתוך מניע כלכלי, ולכן, ענישה הולמת נועדה להעביר מסר בדבר חוסר הכדאיות של ביצוע העבירות.

בענייננו, כאמור, עסקינן בסחר בסמים מסוג מריחואנה הנחשבים סמים "קלים" (בניגוד לסמים "קשים" כדוגמת הירואין וקוקאין), בהיקף של גרמים בודדים בלבד בכל עסקה, ובעבור סכומי כסף קטנים יחסית.

בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים לזה שלפניי מעלה כי מתחם הענישה לכל אחת מעבירות הסחר בסמים בנסיבותיהן נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית (ראו לדוגמה - עפ"ג (מחוזי- ים) 39261-10-13 **מדינת ישראל נ' הולצמן** (30.12.13); ת"פ (שלום- ים) 39699-03-13 **מדינת ישראל נ' ממן** (12.11.14) ו-ת"פ (שלום-ראשל"צ) 24388-07-14 **מדינת ישראל נ' מדמון** (4.3.15)).

אשר לעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, מבדיקת מדיניות הענישה באשר לסמים "קלים" ובהיקפי החזקה דומים של כעשרות גרמים, עולה כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית (ראו לדוגמה - ת"פ (שלום- ב"ש) 16006-05-14 **מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן** (26.6.14) וכן ת"פ (שלום-פ"ת) 51123-01-12 **מדינת ישראל נ' חוטריאנסקי** (23.3.14) והפסיקה המפורטת שם).

עם זאת, יש לציין כי ניתן למצוא בפסיקה, לרבות באסמכתאות שפורטו לעיל, ענישה במנעד רחב מאד, לרבות ענישה

מקלה שכללה הטלת מאסר על תנאי ושל"צ בלבד, והכל בכפוף לנסיבותיו האישיות של העבריין שעמד לדין, ולפיכך, יש לשקול גם בענייננו את הנסיבות של הנאשם.

חריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום

על בית המשפט מוטלת החובה לבחון האם ראוי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או לחרוג לחומרא ממתחם העונש ההולם מטעמי שלום הציבור (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.13)).

סעיף 40 (א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."

להרחבה על השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, ראו: אורן גזל-איל "חריגה ממתחם העונש ההולם" **ספר דורית בייניש** (קרן אזולאי, איתי בר-סימן-טוב, אהרון ברק ושחר ליפשיץ עורכים, 2015) וכן יניב ואקי ויורם רבין "הבניית שיקול הדעת בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא" **הפרקליט** נב 413, 445-446 (2013).

לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות והשיקולים, ואת המלצות שירות המבחן, אני סבורה כי בענייניו של הנאשם יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה, ולהעדיף את שיקולי השיקום. יודגש כי שילובו של הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי בהליך המעצר היה מוצלח, הנאשם הפסיק את השימוש בסמים, מנסה לשקם את יחסיו עם הוריו אשר התגייסו לעזרתו עת גילו על מעשיו ובביתם הוא מתגורר כיום, הנאשם משתף פעולה עם ההליך הטיפולי, ומביע מוטיבציה להמשיך בדרך נורמטיבית לאחר שעבר תקופה משברית בחייו, הכל כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

לנוכח השיקולים המפורטים לעיל, וכן לאור העובדה שכל מעשי העבירות של הנאשם בוצעו תוך פרק זמן קצר, שלאחריו לא בוצעו על ידו עבירות נוספות, לאור הודיית הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום והחיסכון בזמן השיפוטי היקר, היעדר עבר פלילי קודם לנאשם, העובדה כי נכון למועד מתן גזר דין זה טרם מלאו לנאשם 19 שנים ובעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 18 שנים בלבד, קרי הוא היה על סף הקטינות ובמסגרת קבוצת הגיל הייחודית של "בגירים-צעירים" אשר קיבלה הכרה פסיקתית (ראו לדוגמה ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13)) ולנוכח קיומו של סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם, יש הצדקה לחרוג במידה מסוימת ממתחם העונש הראוי, לא למצות את הדין עם הנאשם, ולגזור עונש כולל לכל האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, אשר יחפוף באופן משמעותי ויהיה

ברף הנמוך של מתחם הענישה אותו ציינתי לעיל.

לפיכך, אני מוצאת לקבל את ההסדר בין הצדדים, שאף שהוא חורג לחומרא מהמלצת שרות המבחן, הוא חורג לקולא באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם, ולהשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי מרתיע וענישה כספית.

סוף דבר

5. לאור כל האמור לעיל, אני מאמצת את הסדר הטיעון, מכריזה על הנאשם כ"סוחר סמים" כמשמעו בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 23/12/2015 בעמותת "פתחון לב" ברח' לישנסקי 9 בראשון-לציון, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכן כי עליו למסור דגימות שתן לגילוי סמים ככל שיידרש על-ידי הממונה על עבודות השירות.

כל הפרה בעבודות השירות לרבות גילוי סם בדגימת השתן או ניסיון זיוף דגימת שתן או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 23/12/2015 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, לרבות ניסיון או סיוע לבצע עבירה זו.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, לרבות ניסיון או סיוע לבצע עבירה זו.

ד. קנס כספי בסך ₪ 10,000 או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, התשלום הראשון עד ליום 1.11.15, ויתרת התשלומים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. אם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

ככל שהופקדו כספים על-ידי הנאשם ו/או על-ידי גב' אמו מרגריטה דוידוב ו/או על-ידי אחיו מר אלברט דוידוב במסגרת מ"ת 3741-03-15, הם יקוזזו לטובת הקנס שהוטל ככל שלא קיימת מניעה חוקית אחרת.

ה. אני מורה על חילוט הרכוש שנתפס בחזקת הנאשם ותפוס בידי המאשימה, כדלקמן:

סך במזומן של 2,950 ₪, טלפון סלולארי מסוג סמסונג וטלפון סלולארי מסוג ו'או'.

אני מורה על השמדת הסמים, כלים להכנת סם, המשקל האלקטרוני שנתפס ושיק בסך 20,000 ₪.

שיק בסך 740 ₪ ומסמכי בנק יוחזרו לנאשם.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון